

ČASOPIS SKAUTSKÉHO STŘEDISKA

Blaník

Vánoce 2006

Široko daleko nejlepší!

O účasti

Díky mnohým aktivním jedincům i skupinkám se středisko pomalu posunuje z dob, kdy byl minimální střediskový život, k období, kdy je nabídka různých střediskových akcí pestrá. Máme Křížovou cestu, Sportovní den, Výsadek, dva střediskové srazy, Pohádkový les, Řemřich, pravidelné sportování, Blanický pixel ... a další možnosti jsou v dohlednu.

Má již proto smysl se zamýšlet na tím, jaké střediskové akce mají pro účastníky nebo jejich oddíly velký přínos a které méně. U těch podniků, které mají pozitivní vliv na střediskový život je třeba mít na paměti, že každý může přiložit ruku k jejich zdárnému průběhu svou účastí! K čemu bude skvělý a užitečný program, když si nadšení z něj odnese jen hrstka. Proto si dovolím zde apelovat: Pokud si myslíte, že je nějaká středisková akce fajn, podpořte ji svou účastí. Uděláte tím určitě radost nejen organizátorům.

Rocky

LETOŠNÍ PODZIM VE ZNAMENÍ ČUNĚTE ANEB CO SE STANE KDYŽ PŘIJDE JEDEN DOPIS ...

*Milá redakče,
se strýčkem jsme se shodli, že zveřejnění přiloženého
dopisu, je vhodné.
S pozdravem
Irena Bílská*

Milý strýčku,

Děkuji ti mnohokrát za pozvání na zabijačku. Nebylo mnoho času povyprávět ti o celé mojí cestě k vám, a proto ti píši tento dopis.

V Praze na Vítkově jsme s bratrem převzali dopis. Dalo nám trochu práce dostat se do správného vlaku, ale dobří lidé nám pomohli a předali i tu jitrnici, ve které byl skrytý další vzkaz (velice obdivuji tvůj originální nápad).

Po výstupu z vlaku jsme našli další zprávu. Obávali jsme se, že ji před námi našlo i gestapo, protože balíček byl rozbalen a jak jsme se později dozvěděli, chyběla mapa a malé občerstvení. I bez mapy jsme došli na most mezi Doksany a Brozany a našli další pokyny. Od této chvíle jsme šli ještě opatrněji a obezřetněji (báli jsme se gestapa) a řídili jsme se tvým blikajícím světlem.

Problém nastal až v Nových kopistech. Asi dvě hodiny jsme bloudili po vesnici a v blízkém okolí a hledali kód. Nevěděli jsme si rady, a tak jsme poslali číslo, které bylo v posledním dopise – 1503. Zanedlouho nám přišla odpověď – fatal error! Hledali jsme dál. Asi po hodině se nám ozvala teta a řekla, ať hledáme u železnice. Tam jsme zanedlouho našli správný kód a poslali ho. Dál jsme se zachovali podle odpovědi, v které stálo, že si máme sednout na bezpečné místo, zavázat si oči a počkat.

Zakrátko jsme uslyšeli zvuk motoru a už nám někdo bral batohy a postupně nakládal do auta. V něm nám řekl, že máme být zticha, a že nepojedeme dlouho. To byla pravda. Kdesi nás opět vysadil a odvedl k lodím. Pomohl nám nasednout, jelikož jsme stále neviděli a nejspíš už někdo jiný nás kousek odvezl. Vystoupili jsme a čekali, co bude dál.

Někdo mě chytil za ruku a odvedl, jak jsem zanedlouho zjistila, do podzemních chodeb. Tam jsme si mohli sundat šátky. Byla tma. Když jsem rozsvítila, zjistila jsem, že nejsem s bratrem, ale byli se mnou alespoň jiní příbuzní. Dlouho jsme bloudili v chodbách, sešli jsme se i s dalšími členy rodiny a nakonec vyšli na povrch. Místní žena nám poradila, ať jdeme do „támhle té díry“. Tam už byli dvě sestřenice a bratrance, kteří nám přečetli tvůj dopis. Ustlali jsme si a spali.

Ráno nás vzbudil děda Marek. Při snídani jsme se konečně všichni sešli – celá rodina. Co se dělo pak už jistě víš, ale nemohu si odpustit alespoň malou zmínku o pečení vašeho pašíka. Byla jsem moc nadšená a jsem ráda, že se nám podařilo přijet. Ale to co následovalo v noci ze soboty na neděli, mě dost vyděsilo.

Po tak skvělém večeru jsem úplně zapomněla na gestapo. Ani ve snu mě nenapadlo, že nás vyslídí. Ale co se dalo dělat? Oblékla jsem se, obula a společně s částí rodiny se vydala podle tvé zprávy

k řece, kde jsi nám nechal připravené lodě. Podle informací cestou jsme dorazili k molu, kde nám strýc Jerry popsal cestu až k letnímu kinu, kde jsme zhlédli velmi vydařený film, který odlehčil náladu. Následně přišel bratranec George a oznámil, že gestapo již odešlo a že se můžeme vrátit. Protože jsem byla značně unavená, šla jsem si hned lehnout.

Co se dělo v neděli ráno a dopoledne si jistě pamatuješ a jelikož mi dochází místo na papíře, stejně ti to tu nemohu napsat. Do Prahy jsme se vrátili v pořádku, jen trochu unaveni. Doufám, že se ještě někdy setkáme.

S pozdravem tvá neteř

———— Z HISTORIE BLANÍKU ————

Spousta dat, ještě více jmen, kdo všechno si to má pamatovat?

Jednoho chytráka napadlo osvěžit všem vzpomínky na začátky střediska. Spousta z nás zná začátky svého oddílu, historii Junáka mrskají někteří hopem, ale o historii střediska se již dlouho nepsalo. Tak na následujících řádcích a doufáme že i následujících časopisech, bychom chtěli opět otisknout o začátcích střediska, tak jak to bylo otištěno i v dřívějších Blanících.

Pokud byste někdo našel doma nějakou zmínku ať už z historie nebo čehokoliv týkající se střediskových tradic a zvyků, pošlete nám to prosím (nebo na střediskovce předejte). Budeme ☺.

Z historie Sedmičky / 7. oddílu katolických skautů Praha II.

Vypravuje bratr Očko v časopise Blaník č. 1/1990

Milí hoši!

Na začátku nové etapy skautského života ve svobodném československu vám chci aspoň velmi stručně vyličit vznik a dosavadní historii sedmičky.

Víte, kdy a kde vznikla Sedmička? Jistě znáte aspoň trochu Vinohrady a taky víte, kde je náměstí Jiřího z Poděbrad a kostel Nejsv. Srdce Ježíšova uprostřed. Vzadu za kostelem je oplocená zahrádka. Asi tam, kde je z náměstí vchod do zahrádky stál v r. 1930, kdy se zde tento kostel stavěl, malý domek se stavební kanceláří. V tomhle domku se 17. března 1930 večer sešlo 7 hochů, asi 12letých, z reálky Na Smetánce, aby začali společně skautovat.

Tady se hoši dozvídali o světovém skautském hnutí, o skautském zákonu a heslu. Tak jsem se stal vůdcem 7. oddílu katolických skautů, naší Sedmičky.

Podruhé jsme se zde sešli už za 4 dny, 21. března odpoledne a společně jsme šli do vlastní klubovny, kterou nám propůjčil otec dvou hochů ze Sedmičky, pan arch. Beneš. Klubovna byla ve stavební ohradě v Sudoměřické ulici, blízko Flory. Schůzky jsme měli zprvu dvakrát týdně, v úterý a v pátek v 5 hodin. Hoši tady poznávali skautský кроj i pozdravy, hráli veselé hry a učili se skautské písně. Klubovnu si s velkým nadšením zařizovali po svém. Dne 30. března, při slavnostní přehlídce 14 oddílů krojovaných katolických skautů, bylo už v Sedmičce 17 hochů. V dubnu jsme měli první výlet do Šárky a o Velikonocích do sv. Jana pod Skalou. Koncem dubna byl oddíl rozdělen na dvě družiny. Kromě družinových schůzek byly i oddílové, chlapců přibývalo a Sedmička rostla.

Od samého začátku byl jedním z nejlepších skautů br. Pipak, který založil brzy šestku vlčat a později vlčáčkou smečku, kterou pak vedl stále. Pomáhal mu Strejda (Jenda Hnátek, pozn. red., *ovšem původní*) a brzy i br. Balů (br. Heyduk), který se stal naším stálým výborným pracovníkem. Byl to on, kdo dal vlastně podnět ke zřízení všech našich oddílů.

V létě 1931 se konalo v Praze Slovanské Jamboree k oslavě 20. let československého skautingu, jehož protektorem byl prezident T. G. Masaryk. Všechny louky stromovky byly tehdy plné stanů nejrůznějších typů. Tábořila tam i Sedmička. Největší byly tábory polské. Tábořily tam i četné zahraniční delegace, hlavně anglické. Vodní skauti tábořili na Trojském ostrově.

V r. 1932 pořádal Svaz junáků a skautek RČS pro vedoucí oddílů tábor Moravské lesní školy (MLŠ) v Náměstí nad oslavou, kterého jsem se zúčastnil.

V létě měla Sedmička svůj první samostatný tábor, a to ve „Slavičím údolí“ na Mastném. Tábořiště je dnes zatopeno vodou vltavského přehradního jezera. V roce 1934 jsme změnili tábořiště. Poprvé jsme tábořili na krásné louce pod Blaníkem. Zde se nám všem tak moc líbilo, že jsme sem pak jezdili tábořit s vlčaty i další léta a to až do 2. světové války. Výjimkou byl rok 1940, kdy skauti tábořili na Lužnici v Dobronicích u Bechyně na pozemku knížete Alfonse Paara. Tábor jsme bohužel museli po 14 dnech ukončit, poněvadž nacisti přepadávali skautské tábory a vyháněli z nich okamžitě táborníky, takže někdy museli skauti odjet narychlo jen v trenýrkách ...

Věřím hoši, že ani vašim nástupcům se nikdy nic podobného nestane a že budete moci po celý váš život už jen svobodně a radostně tábořit a skautovat. To vám všem ze srdce přeje váš

Očko

Převzato z periodiky (nebo občasníku?, nevím): Sedmička 262. odd. oldskautů – Praha, č. 2, takéž otištěno v Blaník č. 1/1990

VYTVOŘ SI SÁM

Mohli jste číst i v Roverském kmeni aneb co píší lidé z Blaníka

Od českého snu k etiopské škole

Odhodlání a přípravy

O sbírce „Postavme školu v Africe“ jsem již dříve něco slyšela, ale náš oddíl se do ní nikdy nezapojoval. Bylo mi to líto, a tak jsem využila toho, že jsem v létě nastoupila do vedení oddílu a získala tak jedinečnou šanci: přišla jsem s návrhem uspořádat sbírku „Postavme školu v Africe“. Rozhodla se vše vzít do vlastních rukou. Bála jsem se sice, že to nezvládnu, že jsem na to ještě dost malá a že nedokážu takovou akci zorganizovat. Ale touha pomoci etiopským dětem byla silná, a tak jsem za výborné podpory našeho hlavního vedoucího vše rozjela. Aby příprava byla dobrá a kvalitní vytvořili jsme plán, který obsahoval různé nápady a vše co je potřeba zařídit. Každá družina měla za úkol se seznámit s Etiopií. Na družinových schůzkách se malovaly velké plakáty a připravovala nejrůznější výzdoba. Každá družina přispěla něčím jiným.

Pomáhají i světlušky

Z počátku jsem si nebyla jistá, jestli to vůbec zaujme mladší děti a protože vedu družinu světlušek, hned jsem zjistila na čem doopravdy jsem. S holkami jsem si nejdříve o všem povídala a seznámila je s celou akcí a nakonec našeho povídání jsem se jich zeptala, jestli se chtějí zapojit do sbírky a pomoci etiopským dětem. Nikdy v životě jsem neviděla hezčí úsměvy a jiskřičky v očích jako u nich. Natolik mě tím zájmem zaskočily, že jsem v tu chvíli jen stála s otevřenou pusou. Holky přípravy moc bavily a svedly veliký kus práce.

Africké naladění

V předvečer samotné sbírky bylo již vše nachystáno v klubovně a zařízení. Já jsem doma dodělávala poslední věci a přemýšlela, jestli to vše vyjde a jestli je vůbec možné, že se zatím nedostavily žádné komplikace. Strašně moc jsem si přála, abychom měli úspěch, aby lidé přispívali, aby se to líbilo i členům oddílu a v neposlední řadě, abychom pomohli etiopským dětem.

Nastal den D. Stánek stál tam, kde měl a to v Jindřišské ulici v Praze, po ulici vanula vůně vonných tyčinek a byla slyšet africká hudba, lidé v přijíždějících tramvajích psali dárcovské sms a u našeho stánku bylo živo. Všichni byli africky naladěni. Lidé rádi přispívali a byli moc potěšeni, že se můžou podívat na naše výtvary ve stánku. Bohužel byli i negativní odezvy, ale my jsme se nenechali odradit.

Bubínky, obrázky, trička

A co si lidé mohli nakonec vyzkoušet a prohlídnout v našem info stánku? Tak například si mohli zkusit zahrát na africké bubínky, poslechnout nějakou tu

hudbu, přečíst si různé zajímavosti o Africe a Etiopii. Vymalovat si omalovánky nebo vyluštit kvíz, za který dostali sladkou odměnu. Malé děti malovali africké zvířátka na zem a jejich vybarvené omalovánky nám pak vysely na výstavě ve stánku. Každý člověk, který přispěl si mohl namalovat cihličku do „školy“. Také veliký ohlas měly trička, která se rychle vyprodala. Nakonec vše dobře dopadlo a vybrali jsme přibližně 43 tisíc korun. Měli jsme z toho velkou radost.

Splněný sen

Někdy se nám naše přání a touhy splní, jindy zase ne. Mně se moje přání o šťastném provedení celé akce a o pomoci etiopským dětem splnilo. Myslím, že nás tahle akce poznamenala, ale ne nijak negativně, naopak otevřela nám oči a povzbudila nás do další činnosti. Mám z toho velice dobrý pocit. Věřím, že lidé si díky této sbírce uvědomili, že není taková samozřejmost si přečíst, co dávají v televizi, spočítat si kolik cukru mají ještě dát do bábovky nebo správně napsat adresu na dopis.

Já osobně jsem si díky této sbírce uvědomila, že to, že přijdu pozdě do školy není takový problém jako to, že etiopské děti do té školy přijít pozdě nemůžou. Ale díky vaší pomoci už budou moci přijít třeba i pozdě a máme právo být na co hrdí, protože jsme to společně dokázali a další škola je již na cestě.

Dráček, Scarabeus

— VYTVOŘ SI SÁM —

Camera obscura

jsou hnedkon.

Pro lepší představu je pár fotek mj. i na web. stránkách časopisu.

R&R MK a ČŠ

camera obscura - nám se jí podařilo udělat o letošním 17. listopadu, kdy jsme vyrazili s R&R na výlet (sice jsem chtěla napsat o její výrobě, ale Tomův návod by to stejně nevystihlo líp ;-). Vskutku výborný zážitek. Výhod to má spoustu - můžete dlouho snídat, občas se nesmíte hýbat (aby vám bylo pěkně vidět do tváře:), strčíte ji jednoduše do kapsy a nečekáte než dofotíte celý film. Fotky

TIPY NA VÝLET

Výlet do Krkonoš

Sraz byl v 6:45 na Černým mostě. Zde byli všichni až na Davida, kterej PREJ nestíhá. Tím všichni myslím: Kamil, Radim, Vojta, Kád'a, Jiřka, Markéta, Andulka, Áňa, Máňa, Jáňa, ÁJA A JÁ (Tom) Každý dostal po jednom vajíčku, že prý ho nemá rozbít a samozřejmě jen co dosednu na sedačku, sáhnou do kapsy a vajíčko...:-) Jeli jsme cca 4 hodiny a vystoupili jsme na zastávce Velká Úpa. Od sud' jsme šli na Černou horu (1229,4), ale takhle krásný výhled se jen tak nevidí (fotky mám na mobilu (a ten mám new)) Z Černé hory jsme šli přes Zrčadlovky, Hofmanovy boudy (to nevím co je, ale prej to tam bylo:-)) a došli jsme do Javorníku. Tady jsme našli chatu Áňi, Máňi a Jáňi a ubytovali se, opravdu krásnej hotel (to jako fakt-mel jsem celou postel sám pro sebe) Po večeři jsme začali dělat "Fotoaparáty". Zde stručný popis postupu - nařezeme cca 15 cm trubky, vevnitř je natřeme tmavou barvou, uděláme díru, a do plíšku uděláme malililinkatou diirečku, vše pospojujeme ... více info u Kamila. Já si o **TOM** myslím, že **JE** to **DOBREJ** nápad. První fotky sice nic moc, ale druhý den opravdu hezké fotky. Z druhého dne si toho moc nepamatuji, snad jenom to, že jsme šli vyprovodit Zuzku, také jsme štipali dříví. Málem bych zapomněl hráli jsme super hru, ale název si nepamatuji a pravidla moc taky ne (hlavně nemám tolik času, protože tento článek píši v autobuse, na mém novém mobilu. Dalšího dne po snídani jsme šli fotit poslední fotky z našich "foťáků". V zájmu našich objektivů byl starý kostel. Po vyvolání posledních fotek jsme se vydali na poslední cestu a to cestu k autobusu. Šli jsme na zastávku v Mariánské lázních. V autobuse jsme dělali ještě "psychologický" test. **OTOM** to výletě si myslím, že **JE** (byl) **FAKT HEZKEJ** (To už si možná trochu věřím co, Kamile, alespoň vydiš, že tam dokažu dat skoro všechno-)) Tak to by mohl být asi konec ... Ano mohl jsem pro vás napsat dlouhý příběh. A krásný. Prsk. Dlouhé věty, žádné chibi a pak nějaký ten smysl. Ale já řekl NE! Už žádné smysluplné věty a když už chyby tak hodně...:-)

DA END

By Tom, ČŠ

POHÁDKA I S JAZYKOVÝM
VYSVĚTLENÍM ☺

**De Thalarctú seu historiae bellorum Nanorum contra
Dominem Tenebrarum
InzillDwargBrard-Saga ond ScadenHláford-Saga**

O nápoji dlouhovousých Trpaslíků a jejich válkách s Temným Pánem

V dávném čase před sluncem ozvala se ozvěna drsných hlasů nad EastenBergens¹ - Východními horami a hle, těžké kročeje trpasličího lidu za jasného zvuku jejich trubek záhy se rozlehly EldNordLandem² a Sever byl naplněn tím zvukem a věže Temného Pána ponořily se do hluboké dумы v úleku z té noviny i Elfové byli překvapeni .

Dvě stě let pak trpasličí kladivo dolovalo pod horami a tepalo stříbro i zlato a byly vytvořeny mnohé krásné a drahocenné věci a sluje trpasličích pánů bytí nádherné.

Avšak Temný Pán nespál a vyslal plemeno hroživých draků, zlý rod, aby svedli válku o trpasličí poklady a svehpí trpaslíci ukázali se slabí; mnoho z jejich zlata a drahokamů Temný Pán pobral a trpasličí lid přechal na nejzazší Sever a ukrýval se v nepřístupných ledových končinách a draci se radovali.

Nebyli však Vousatci zcela poraženi: nemohouce tepat stříbro ani zlato ani brousit drahé kameny a zle tísňeni zimou v kraji ledů, objevili, že mládě ledního medvěda - Thalartcos³ - ač slabounké a malé, je-li dobře živeno mlékem Bílé Medvědice, vyroste a záhy se stane silným a hroživým. Tedy pustili se do práce a smísili kvasný odvar - předtím dvanáct let uzrálý v dubovém sudu - ze čtyřřadé šestnáctizrné traviny s tak dlouhým vousem, že byla nazývána FarDwargSfag⁴ "Vous Otce trpaslíků", s mlékem, medem a jinými přísadami, až navařili strašlivý InzillDwargBrard⁵ - silný nápoj, podobný

¹ Dle názoru překladatele lze nejlépe přeložit jako "Východní hory"

² "Staré severní končiny" - nejspíše odkazuje na krajiny zvané Elfy *Beleriand* , popř. *Severní Beleriand*

³ v jednom ze starých jazyků "lední medvěd"; první složka "THAL" znamená doslova "dálný" popř. "severský"; srovnej thalos/é/on dálný (užíváno výhradně o severních krajinách) nebo "Ultima Thule//Thula" v rukopisech od Platona do Chr. Colomba bájný ostrov na konci Severního oceánu, (později spíše nesprávně) ztotožňován s Íslandem - Ledovou zemí, neboť od AD 990 byl Island znám jako křesťanská země, když tamější biskupové ze Skálholtu platili přinejmenším od toho roku daň Svatému Stolci (tzv. Svatopeterský halěr). Druhá složka - ARCTOS - je známa z germánských i italských jazyků - přímo v podobě arctos/oi z Řečtiny.

⁴ Far-Dwarg-s-Fag : vous-otce-trpaslíků; FAR - z praindoevropského kořene Patar, přeshedšího do latiny jako pater/is, do germánských jazyků jako father, r Fater/s; Dwarg : trpaslík - srov. engl. dwarf, deu. r Zwarg/s, staroangl. Dwéorg/es(nebo -/en); "s" ve spojení FarDwargSFag - je zjevně saský genitiv k (far)dwarg-Otec Trpaslíků, jemuž měl vous náležet; Fag : vous - srovnej starogermánské wéaxan-rústi, starší anglické fax-vlas/vous, něm. fehen, možná souvislost i s fangen - viset

⁵ InzillDwargBrard - Sladký Trpasličí odvar; Inzill - sladký, soudě podle řeckého adj. inzulos/é/on - sladký; Brard : svařený, odvar - srov. něm. brauen, angl. brew - vaření (nápoj); koncové -d v brard je nejspíše (zkrácený) tvar participia perf., popř. gerundiva,

mléku ledního medvěda, avšak silnější a hustější, a posílnění jím opět se vydali dobývat své poklady na Temném Pánu a jeho dracích. V Elfích naukách byl ten nápoj podle svého vzezření a působení v jejich krásném jazyce nazýván Laictú-de-Thallarctue, či zkrátka Thallarctue, Thalarctos.

Veliké byly pak bitvy těch časů a trpasličí vojska posekavše mnoho dračích hlav postupně dobyla zpět všechna svá sídla; největší z jejich pokladů stále však držel Temný Pán ve svém starobylém Železném Severním Hradu.

A tak se spojily všechny trpasličí voje a v síle InzillDwargBrardu připochodovali k Železnému Hradu a mocně duněla jejich kladiva o Bránu Temného Pána. A Temný Pán vyšel a zlými kouzly bojoval se sveřepým lidem, ale kouzelná moc mu došla a na schodech před svým trůnem se bil mečem s Otcem trpaslíků FarDwarginnem⁶ a jiskry létaly, ale Temný Pán byl přece mocnější a Otce trpaslíků zabil a trpaslíci poznali, že svou mocí jej nemohou porazit.

Opět přehly ostatky dlouhovousého lidu do severních ledových pustin a platili daň v sudech InzillDwargBrardu Temnému Pánu za dny života jejich vězněného Otce. A zimy na severu byly delší a chladnější.

Avšak ačkoli dodávali Temnému Pánovi svůj nápoj dlouhé roky, nikdy mu neprozradili tajemství jeho výroby a schovávali tak naději, že jej opět jednou porazí. A během dlouhých let chladnějších a chladnějších zim se ve svém umění ještě zdokonalili.

Ale když se zimy zhoršily tak, že už se trpaslíkům nedostávalo sil mrazu vzdorovat, rozhodl se syn Otce Trpaslíků Thardaginn⁷ v nejdelší zimní noci, jež byla v později příšlých slunečních letech zvána slunovrat, že tajemství jejich nápoje vymění s Temným Pánem za svobodu pro Otce trpaslíků a jejich lid. Vydal se tedy do sídla Temného Pána a jeho obchod byl Železným hradem přijat - a Thardaginn v nejdelší zimní noci uvařil na výhních Temného Pána nejsilnější a nejlepší várku InzillDwargBrardu a u ohně s Temným Pánem a Otcem trpaslíků vypili toho skvělého, bílého, hustého a silného nápoje celou tu nejlepší z várek.

ev. i gerundia - (srov. lat. -endus/a/um, něm. -end(e), island. -und(ar/ur/ir), -and(ar...), angl. -ed, zkratka se jedná o nominalizující či adjektivizující tvar ze slovesného kořene

⁶ FarDwarginn . Otec Trpaslíků - -inn je buď "oslabená" koncovka nominativu sg. Dwarg/Dwargan (pokud dwarg- skloňováno ve slabé deklinaci), srov. i severogermánský příklonný člen -(e)n/-in, nebo se jedná o adjektivní příponu/koncovku -en

⁷ jméno Thardaginn je záhadou; pokud by druhá složka daginn znamenala den (Dag, day, den, dies...) , mohla by první složka thar- znamenat dávný-vzdálený (lat. duro/are, duratio/nis; čj. trva-t), nebo by mohlo jít o adjektivní prefix od kmene tvrdý-stálý (čj. tvrdý; lat. durus/a/um-tvrdý; angl. darbe - darbies-poutati, pouta); poslední variantu nabízí význam "odvážný", "výzva" v podobě s ang. dare-odvážiti se, něm. duerfen/darf - smět, moci... - v tomto případě by Thardaginn znamenalo Den výzvy, což by jistě bylo jméno "mluvící"

A Temný Pán se ponořil do těžkého spánku a ve svých snech bloudil po hvězdných zahradách, jako v čase před svým pádem, a na jeho malátné tváři se naposledy objevil úsměv. Avšak srdce Otce trpaslíků se tím - dlouho mu odpíraným - nápojem rozjásalo a rozlítilo zároveň a opět pozdvihl kladivo nad hlavu a znovu vyzval k souboji Temného Pána. A zde se ukázala povaha InzillDwargBrardu, totiž že dobré posiluje a rozjasňuje jejich tvář i srdce, kdežto zlého ponoří do bludných snů a malátnosti, a vypije-li se jej příliš naráz, o to více se tak projeví. A tak znovu mocně bojoval Otec Vousáč s Temným Pánem a jiskry létaly jasnější než hvězdy od hlavice jeho kladiva. A Temný Pán byl na dlouho poražen a zahánán daleko na sever, dál než kdy předtím skrýval se trpasličí národ pod hvězdami a ledem.

A tehdy poprvé vyšlo slunce a právě probudivší se Lidé šlapali po bílých a zlatých květech, které se rozvily na horských loukách a Elfové žasli poprvé nad činy trpaslíků, a v dlouhém jaře prvního slunečního roku potkali se pán Lidí Beren s Tinúviel, dcerou krále Elfů, a trpaslíků mocné kroky, tím strašným nápojem posilněných, opět zněly šeravým starým světem na sever a jih, západ i východ a jejich síla zaháněla vše zlé do ledových pustin a svět byl mladý a krásný . . .

CO BYLO ve zkratce

Drakiáda na pláních nad Radlicemi, pojata jako střediskový sraz

Protěžácký ples ve znamení hazardu

Výndavání ježka z klece

Blanický pixel má již své vítěze

CO SE CHYSTÁ

DERWEN CUP 2007 - So 3.3. a Ne 4.3.2007 informace na
<http://derwen.info/cup>, DerwenCup@seznam.cz

Jamboree 2007 – už je po uzávěrce přihlášek, takže kdo nestihl ...

Prahou plnou strašidel – Pražská strašidla 13.1. 2006 – více info
www.strasidla.net

*Ústřední lesní škola – 24.3. 2006: přihlášky do 20.2. 2007 na adrese
skaut@junak.cz*

Pěkné vánoční svátky a Pěkné nápady do dalšího roku přeje A&M

*Časopis vyšel na vánoční střediskovce
časopis@blanik.info*

